

**EVALUAREA STADIULUI DE
DEZVOLTARE ECONOMICO -
SOCIALĂ A ROMÂNIEI COMPARATIV
CU ALTE ȚĂRI**

**- studiu elaborat de CEROPE în cadrul Programului
Phare Ro 2003/005-551.02.03 -**

INTRODUCERE

La solicitarea Comisiei Naționale de Prognoză (nr. 737 din 09 iunie 2006), Centrul Român de Politici Economice a elaborat studiul **„Evaluarea stadiului de dezvoltare economico-socială a României comparativ cu alte țări”** prin care se analizează stadiul actual al dezvoltării țării noastre, din perspectiva obiectivului fundamental al Strategiei post-aderare, respectiv convergența cu statele membre ale Uniunii Europene. Rezultatele analizei sunt sintetizate în studiul de față și structurat după cum urmează:

Capitolul 1 prezintă argumente ale necesității unei analize complexe a nivelului de dezvoltare a României, care să aibă în vedere o serie de indicatori relevanți atât pentru performanțele economiei, dar și pentru standardul de viață al populației sau altor aspecte sociale, precizându-se unele delimitări metodologice. În capitolele 2 și respectiv 3 se abordează analitic situația României la fiecare indicator economic și respectiv social, punându-se accent pe evidențierea decalajelor față statele Uniunii Europene, unele comentarii fiind însoțite de tabele auxiliare. În Capitolul 4 se examinează locul României din punctul de vedere al indicatorului agregat și se fac unele remarci concluzive cu privire la stadiul actual de dezvoltare economico-socială a țării noastre și prioritățile de acțiune în vederea recuperării decalajelor în raport cu statele europene. Studiul prezintă în final anexele cu ierarhia țărilor în funcție de nivelul fiecărui indicator, inclusiv al celui agregat, precum și tabelul sintetic cu toate statele și toți indicatorii.

Cap. 1. EVALUAREA STADIULUI DE DEZVOLTARE. DELIMITĂRI METODOLOGICE

Dezvoltarea economică este un proces secvențial, care presupune însă ameliorări continue ale capacității de producție a bunurilor și serviciilor, însoțite de schimbări adecvate ale modului de organizare la nivel de firmă și al mediului de afaceri, precum și ale managementului macroeconomic și calității guvernării. Istoria omenirii relevă parcurgerea a diferite stadii de dezvoltare economică (țările fiind catalogate ca având economie dezvoltată, nivel mediu de dezvoltare sau în curs de dezvoltare, unele dintre acestea din urmă fiind denumite economii în tranziție sau economii emergente), vehiculându-se și concepte legate de tipologia evolutivă a societății (industrială, post-industrială sau terțiară, informațională și, mai recent, bazată pe cunoaștere) sau de calitatea mediului înconjurător (dezvoltare durabilă).

La nivele inferioare ale stadiului de dezvoltare, creșterea economică este determinată de utilizarea factorilor primari de producție (pământ, producții cu grad scăzut de prelucrare, mână de lucru slab calificată), pe măsura avansării în stadii superioare, accentul mutându-se pe factorul capital (de regulă prin importul de tehnologii pe vectorul ISD). La stadii mai ridicate de dezvoltare, economiile se transformă din importatoare de tehnologii în generatoare de tehnologii, iar pe baza acumulărilor științifice pe scară largă, devin capabile să realizeze rate înalte de inovare, întărindu-și competitivitatea pe piața globală.

În absența unor tehnici sau metodologii unanim acceptate, evaluarea stadiului de dezvoltare a unei țări se dovedește un proces complex, existând o multitudine de factori care îl determină sau influențează, precum și o serie de caracteristici ce necesită a fi considerate. Pornind de la faptul că dezvoltarea economică implică și bunăstare socială, precum și de la dificultățile de înțelegere a diferențelor între națiuni în privința standardului de viață, este necesar ca analiza indicatorilor economici să fie completată cu cea a indicatorilor sociali.

Într-o asemenea abordare, în care a fost elaborat și studiul de față, pentru evaluarea nivelului de dezvoltare economico-socială a României comparativ cu alte țări s-a calculat un indicator agregat, în

urma unor iterații succesive și sub restricția disponibilității datelor, pe baza selectării a 6 indicatori economici (pe criterii de reprezentativitate sectorială, energetică, financiară ș.a.) și respectiv 6 indicatori sociali (pe criterii de reprezentativitate a alimentației, sănătății, educației ș.a.):

1. PIB pe locuitor la PPC (\$ / loc.)
2. Exportul pe locuitor (\$ / loc.)
3. Număr tractoare la 1000 ha
4. Ponderea serviciilor în PIB (%)
5. Contul curent în PIB (%)
6. Intensitatea energetică (Consumul de energie în tep / 1 mil. \$ PIB)
7. Utilizatori internet (% în pop.)
8. Consumul de calorii pe locuitor (cal/loc./zi)
9. Rata de școlarizare în învățământul superior (%)
10. Speranța de viață (ani)
11. Cheltuieli pentru sănătate pe locuitor (\$ / loc.)
12. Percepția corupției

Au fost reținute 50 țări, din rațiuni de asigurare a unui grad adecvat de comparabilitate fiind excluse circa 20 state cu PIB/loc. superior României, respectiv țări petroliere sau mici (Qatar, EAU, Kuweit, Brunei, Bahrain, Bahamas, Arabia Saudită, Oman, Libia, Venezuela, Islanda, Monaco, Liban, Panama, Costa Rica, Trinidad-Tobago, Barbados, Mauritius, Grenada ș.a.); la unele țări s-a renunțat din lipsa datelor la toți indicatorii (Hong Kong și Taiwan).

Pentru asigurarea unui grad ridicat de omogenitate a datelor s-a utilizat, ca sursă principală, situl www.NationMaster.com, o bază uriașă de date pe care le preia de la ONU, Banca Mondială, OECD ș.a., anul de referință fiind, de regulă, 2005. Pentru unii indicatori s-au folosit alte surse cum sunt: Earth Trends (pentru Intensitatea energetică); FAO (completarea datelor pentru Numărul de tractoare la 1000 ha și respectiv Consumul de calorii); IWS (pentru indicatorul Utilizatori internet); UNESCO (completarea datelor pentru Rata de școlarizare în învățământul superior); Transparency International (pentru indicatorul Percepția corupției). Pentru România, nivelul indicatorului Contul curent în PIB a fost preluat din datele BNR.

Cap. 2. INDICATORI ECONOMICI AI NIVELULUI DE DEZVOLTARE

2.1. Produsul Intern Brut pe locuitor, prin faptul că însumează rezultatul valorii adăugate din toate sectoarele de activitate - inclusiv soldul relațiilor cu străinătatea - raportat la numărul populației, reprezintă fără îndoială cel mai agregat indicator al nivelului de dezvoltare economică al unei țări, fiind adesea utilizat în comparațiile internaționale, uneori acestea mergând chiar până la suprapunere. Nepunându-se în discuție valențele sale pentru relevarea performanțelor economiei, trebuie precizat însă că acest indicator suferă de unele lacune, legate nu atât de cele proprii oricărei încercări de a evalua dintr-un singur punct de vedere un fenomen complex, cum este dezvoltarea economică, cât mai ales pe seama exprimării sale într-o monedă unică, în cazul utilizării cursurilor de schimb oficiale, care nu ia în considerare puterea de cumpărare a monedelor naționale din cadrul diferitelor state. Ca atare, în scopul atenuării impactului acestor deficiențe, a fost analizat produsul intern brut în dolari SUA la paritatea puterii de cumpărare (PPC), ceea ce, cu toate imperfecțiunile provenite din ajustarea cursurilor de schimb, contribuie la creșterea sensibilă a gradului de comparabilitate inter-țări, precum și a măsurii relevanței sale, reflectând parțial și imaginea standardului de viață al populației.

Examinarea ierarhiei statelor în funcție de nivelul acestui indicator (Anexa 1) relevă că primul loc este deținut, de departe, de Luxemburg, cu cca 66 mii \$/loc. Irlanda ocupă un surprinzător loc 2, cu cca 40 mii \$/loc. (cu peste 40% față de media UE 25), în cazul acestui stat fiind remarcabilă viteza de recuperare a decalajelor existente cu două decenii în urmă (când era cotată, de exemplu, mult sub nivelul Italiei din acest punct de vedere), explicabilă prin rata înaltă a creșterii economice (între 5 și 10% anual în perioada 1990-2005, ritm de cca 5 ori mai mare față de media UE 15), susținută, în principal, de facilitățile cadrului fiscal și masivul influx de investiții străine. Țările mari ale UE (Regatul Unit, Franța, Germania, Italia, Spania) sunt concentrate pe un interval al indicatorului cuprins între 26-30 mii \$/loc., constatându-se o apropiere a nivelului lor de dezvoltare în ultimele decenii, cu o remarcă specială pentru

ascensiunea rapidă a Spaniei, datorată în mare măsură fondurilor structurale pe care le-a atras de la UE.

În ceea ce privește România, nivelul de cca 8200 \$ al PIB (la PPC)/loc. realizat în anul 2005 reprezenta sub o treime din media UE 25, respectiv 26.900 \$. Așa cum se observă din datele prezentate în tabel, decalajele de dezvoltare ale României relevate de acest indicator rămân semnificative, atât în raport cu statele dezvoltate ale UE (de 1/8 față de Luxemburg, de 1/5 față de Irlanda, de 1/4 față de Austria, Danemarca și Olanda, de 1/3,5 față de Franța și Germania etc.), cât și în raport cu unele state membre din Europa Centrală și de Est (1/2,5 față de Slovenia și Cehia, 1/2 față de Ungaria, 1/1,5 față de Polonia și țările baltice).

Țara	Decalaj	Țara	Decalaj	Țara	Decalaj
Luxemburg	8,1	Franța	3,5	Cehia	2,4
Irlanda	4,9	Germania	3,5	Malta	2,3
Austria	3,9	Italia	3,4	Ungaria	2,1
Danemarca	3,9	Media UE 25	3,3	Slovacia	1,8
Olanda	3,9	Spania	3,2	Estonia	1,7
Belgia	3,8	Grecia	2,8	Polonia	1,6
Regatul Unit	3,7	Cipru	2,8	Lituania	1,5
Finlanda	3,6	Slovenia	2,5	Letonia	1,5
Suedia	3,6	Portugalia	2,4	ROMÂNIA	1,0

Reducerea decalajelor României din acest punct de vedere, ca și a discrepanțelor regionale, depinde, în mod hotărâtor, de accelerarea vitezei de creștere economică, însoțită de o echilibrare a factorilor de creștere, inclusiv în profil teritorial, în primul rând prin majorarea contribuției formării brute de capital, susținută de economisirea internă și transferurile UE. Prin realizarea unor ritmuri medii anuale de 6-7%, sustenabile pe termen lung, calculele indică posibilitatea ca România să egaleze media europeană a PIB/loc. într-un orizont de timp cuprins între două și trei decenii (în ipoteza unei rate medii

anuale a creșterii economice pe ansamblul UE 25 care să nu depășească 2-3%).

2.2 Exportul pe locuitor este un indicator esențial al nivelului de dezvoltare economică, mai ales în contextul procesului de globalizare ce marchează secolul XXI, reflectând capacitatea de impunere a unei țări pe piața mondială și reprezentând o măsură a gradului de competitivitate și performanță a economiei. Interpretarea datelor privind ierarhia țărilor în funcție de nivelul acestui indicator trebuie să aibă în vedere că exportul unui stat depinde de o serie de factori specifici interni (dotarea cu resurse, configurația structurilor economice, dimensiunea țării și respectiv a pieței interne, politicile comerciale și de promovare a exporturilor ș.a.), precum și externi (situațiile politice conflictuale din unele zone de pe mapamond, conjunctura pieței mondiale, în special fluctuațiile de preț, evoluția cursurilor valutare etc.). Tendința de creștere a ponderii exporturilor în PIB manifestată în ultimele decenii (pe plan mondial, de la 10% în 1950 la 20% în 1980 și respectiv la peste 40% după anul 2000), probează dependența dezvoltării economice de majorarea participării la schimburile internaționale de mărfuri.

Examinând clasamentul țărilor în funcție de exportul pe locuitor (Anexa 2) se constată că pe primele locuri se situează state relativ mici (Singapore cu cca 45.600 \$/loc., Luxemburg cu cca 28.200 \$/loc., Belgia cu cca 26.000 \$/loc.). Cel mai mare exportator mondial, Germania (cu un volum total al exporturilor de peste 1000 mld. dolari), ocupă doar poziția 12 în clasament, cu cca 12.300 \$/loc., iar SUA, al doilea exportator mondial (cu un volum total al exporturilor de cca 930 mld. dolari), poziția 31, cu cca 3100 \$/loc.

România, cu un export pe locuitor de cca 1250 \$/loc. se situează pe locul 42, imediat în urma Bulgariei. Deși datele nu sunt strict comparabile, precizăm că, în ultimele două decenii, decalajele înregistrate de România la acest indicator s-au mărit, ceea ce relevă o viteză mai mică de integrare a țării noastre în economia mondială, în raport cu alte state. Astfel, dacă în 1984, exportul pe locuitor al României de cca 600 \$/loc. era de cca 1,5 ori superior mediei mondiale de atunci, în anul 2005 el reprezenta doar cca 80% din media de cca 1600 \$/loc. înregistrată în acest an. În raport cu media Uniunii Europene, decalajele relative s-au mărit în această perioadă de

la 1/6 la 1/7 în defavoarea țării noastre, fără a mai lua în considerare că, în 2005, media UE de cca 8.500 \$/loc. a fost trasă în jos de aderarea unor noi state, cu nivele inferioare ale acestui indicator.

România înregistrează decalaje notabile și în raport cu statele din Europa Centrală și de Est, de exemplu 1/6 față de Cehia, 1/5 față de Ungaria și Slovacia, 1/2 față de Polonia, cu mențiunea că aceasta din urmă a inversat practic raportul existent acum două decenii. În cifre absolute, handicapul României față de țările UE s-a adâncit mai semnificativ, spre exemplu, de la 1100 \$/loc. față de Franța și respectiv 700 \$/loc. față de Italia cât era în 1984, la peste 6.000 \$/loc. și respectiv 5.000 \$/loc. în anul 2005, în cazul acestor două țări.

O influență din ce în ce mai mare asupra interpretării datelor privind schimburile comerciale internaționale o exercită expansiunea accelerată a comerțului cu bunuri intermediare derulate în regim de perfecționare activă/pasivă (delocalizarea producției în țări terțe, însoțit de transferurile transfrontaliere ale acestor bunuri), dublele înregistrări care se produc în cazul unor asemenea operațiuni, mărin artificial valoarea importurilor și respectiv a exporturilor.

În cazul României, ponderea acestor operațiuni este deosebit de ridicată (prezentând însă o tendință de scădere în ultimii ani), exporturile după perfecționare activă reprezentând aproape o jumătate din valoarea totală exporturilor în anul 2005. Ca atare, cifra reală a încasărilor din export pe locuitor este de numai cca 600 \$/loc., respectiv, dacă se adaugă și veniturile din perfecționarea activă, de cca 800 \$/loc, ceea ce ar situa România pe un loc mult mai modest în ierarhia mondială. Desigur, și în alte țări, inclusiv dintre cele plasate pe primele locuri (Singapore, Luxemburg, Belgia), ponderea operațiunilor de perfecționare activă este probabil semnificativă în ansamblul schimburilor comerciale, dar, în lipsa unor date precise, nu se poate face o analiză comparativă din acest punct de vedere. Cert este doar că, față de România în care, în cadrul acestor operațiuni prevalează processingul de confecții și încălțăminte (în sistem lohn), precum și, mai recent, de componentele auto, în multe din țările menționate, majoritare sunt cele ce au ca obiect produsele electronice.

Cu această mențiune, pentru evaluarea corectă a ierarhiei țărilor în funcție de exportul pe locuitor, se apreciază ca relevantă și examinarea structurii acestuia din punctul de vedere al nivelului tehnologic al produselor exportate. După cum rezultă din datele

prezentate în tabel, la nivelul anului 2000, față de o pondere cuprinsă între 15% și 50% a produselor de înaltă tehnologie în totalul exporturilor majorității țărilor UE, în România această pondere era de numai 6%, structura exporturilor țării noastre fiind dominată de materii prime, combustibili, alte produse cu nivel tehnologic scăzut sau mediu, ceea ce semnifică de fapt un deficit de performanță și competitivitate externă al economiei românești.

Țara	Ponderea exporturilor de înaltă tehnologie în total exporturi (%)	Țara	Ponderea exporturilor de înaltă tehnologie în total exporturi (%)
Irlanda	48	Suedia	22
Olanda	35	Danemarca	21
Regatul Unit	32	Germania	18
Finlanda	27	Austria	14
Ungaria	26	ROMÂNIA	6

În urma examinării locului României în funcție de indicatorul exportul pe locuitor, rezultă că modalitatea esențială pentru reducerea decalajelor de dezvoltare este accelerarea creșterii exporturilor, posibilă atât prin investiții în modernizarea aparatului productiv, masivele fluxuri ISD din ultimii ani putând aduce o contribuție importantă în acest sens, cât și prin aplicarea unei strategii adecvate de promovare a exporturilor românești, susținută prin instrumente financiar-bancare adecvate, în concordanță cu practicile internaționale uzuale. Conform prognozelor oficiale, în următorii 5 ani, exporturile României ar urma să crească într-un ritm mediu anual de cca 15%, care le-ar dubla volumul la orizontul anului 2010, inclusiv nivelul exportului pe locuitor.

2.3. Numărul de tractoare la 1000 ha. Este cunoscut că, pe măsura creșterii nivelului de dezvoltare economică, se manifestă o tendință de scădere a populației ocupate în agricultură, compensată însă de majorarea gradului de mecanizare a lucrărilor agricole, ceea ce contribuie la ameliorarea randamentelor vegetale și animale, respectiv

a performanțelor acestui sector. În acest sens, numărul de tractoare la 1000 ha teren (arabil plus culturi permanente) reflectă nivelul de înzestrare tehnică a agriculturii, cu mențiunea că nivelul indicatorului depinde și de particularitățile naționale în privința localizării geografice, climei, dimensiunii teritoriului și respectiv configurația terenurilor, unele rezerve de interpretare a datelor fiind generate și de faptul că tractoarele sunt de puteri diferite.

Din examinarea ierarhiei țărilor la acest indicator (Anexa 3), rezultă că, în general, statele mai dezvoltate se situează pe poziții avansate și din acest punct de vedere. Primul loc este deținut, în mod surprinzător, de Slovenia, cu 560 tractoare la 1000 ha, explicabil nu numai prin agricultura dezvoltată (randament mediu la cereale de cca 6 mii tone la ha) și gradul ridicat de mecanizare, dar și prin suprafața relativ mică a terenului arabil plus culturi permanente (numai cca 200 mii ha) și respectiv puterea inferioară a tractoarelor (cca 75% din numărul lor total având sub 50 CP), corespunzător dimensiunii reduse a fermelor (în medie, sub 3 ha).

Statele UE cu o agricultură dezvoltată prezintă niveluri ale indicatorului cuprinse între 160 tractoare/1000 ha (Italia, Olanda), 80 tractoare/1000 ha (Germania, Regatul Unit) și 60 tractoare/1000 ha (Franța). Dintre țările din Europa Centrală și de Est, Polonia deține cea mai bună poziție (locul 13, cu 91 tractoare/1000 ha). România, cu 16 tractoare/1000 ha deține locul 37 în ierarhia țărilor la acest indicator, menținându-se decalaje majore (de la 4 până la 10 ori) în raport cu majoritatea statelor UE. Nivelul scăzut de dezvoltare a agriculturii, relevat de randamentele slabe ale culturilor (o medie la cereale cu puțin peste 3000 kg/ha), de ponderea mare a populației ocupate în agricultură (peste 30% în total), precum și de caracterul de subzistență al multor gospodării, face din acest sector o provocare a integrării în UE, precum și a racordării României la piața și politica agricolă comună.

2.4. Ponderea serviciilor în PIB. Experiența statelor dezvoltate a demonstrat că, odată cu creșterea PIB, pe lângă diminuarea contribuției agriculturii, se înregistrează o tendință de creștere a ponderii sectorului terțiar, rezultat al dezvoltării serviciilor: comerț, turism, transporturi, intermediari financiare, servicii informatice, de consultanță etc. Ca atare, ponderea serviciilor în PIB reprezintă unul dintre cei mai importanți indicatori ai nivelului de dezvoltare

economică, trebuind să se aibă în vedere însă că el este supus și incidenței unor particularități ale diferitelor state în privința structurilor economice (importanță inferioară a sectorului primar și secundar, sau supradimensionarea sectorului terțiar, de exemplu în țările turistice), a regimului fiscal (cel de tip „paradis”, întâlnit în multe țări mici, care poate atrage o majorare artificială a fluxurilor de capital și a serviciilor financiare), a specializării internaționale ș.a.

Clasamentul țărilor în funcție de nivelul acestui indicator (Anexa 4) pune în evidență plasarea SUA pe locul 2, cu o pondere de 78,3% a serviciilor în PIB. Dintre statele dezvoltate din UE, se remarcă Franța (locul 3 cu 76%), Danemarca, Olanda și Regatul Unit cu o pondere a serviciilor în PIB în jurul cifrei de 73%, precum și Italia, Spania și Austria cu o pondere cuprinsă între 67-69%. Dintre țările UE din Europa Centrală și de Est, în Slovacia, Polonia și Ungaria serviciile contribuie cu cca 2/3 la crearea PIB, iar în Cehia cu 57%.

România înregistrează o pondere de 53% a serviciilor în PIB, un aspect pozitiv fiind tendința de creștere a contribuției acestora la creșterea economică din ultimii ani, în special pe seama dezvoltării serviciilor financiar-bancare. Cu toate acestea, trebuie menționat că România are de recuperat un important handicap față de statele UE din punctul de vedere al dezvoltării sectorului terțiar, în ciuda unor rigidități structurale, existând un potențial imens, mai ales în sectorul turistic și al IT, a cărui valorificare ne-ar putea apropia în timp de nivelul țărilor dezvoltate. Realizarea acestui deziderat depinde însă de implementarea unor costisitoare infrastructuri (în principal rutiere și informatice), a cărei eventuală amânare poate prelungi perioada de recuperare a decalajelor, ca și a unor politici specifice de susținere a dezvoltării acestui sector.

2.5. Contul curent în PIB este un indicator ce reflectă situația cadrului financiar extern al unui stat, fiind important și în evaluarea riscului de țară, care influențează costurile externe ale finanțării dezvoltării sale economice. În cazul realizării unui excedent de cont curent, se presupune că acesta reprezintă un câștig din relațiile financiare cu restul lumii, inclusiv ca rezultat al performanțelor superioare ale economiei, iar în caz contrar, înregistrarea unui deficit semnifică de cele mai multe ori dezechilibre economice, impunând utilizarea unor surse de finanțare a acestuia, care are loc pe două căi

majore, respectiv fluxuri autonome de capital (investiții străine directe) și/sau fluxuri compensatorii (împrumuturi externe), cele din urmă repercutându-se însă asupra gradului de îndatorare a statului respectiv și putând afecta perspectivele dezvoltării economiei. Precizăm că, în conformitate cu standardele internaționale în general acceptate, se consideră că un deficit de cont curent sustenabil pe termen lung nu trebuie să depășească 5-6% din PIB.

Componentă a balanței de plăți externe, contul curent este supus influenței unei multitudini de factori ce acționează asupra fiecăruia din capitolele sale, respectiv a balanțelor: comercială, a serviciilor, a veniturilor și a transferurilor curente. Experiența internațională a demonstrat că, în multe cazuri, soldul balanței comerciale este decisiv pentru configurația finală a contului curent, starea celorlalte balanțe putând atenua sau agrava însă eventualul său deficit.

Din examinarea clasamentului țărilor în funcție de contul curent în PIB (Anexa 5), rezultă că, poate cu excepția Irlandei, statele care ocupă poziții bune în topul exportului pe locuitor, se regăsesc și aici pe primele locuri, ceea ce confirmă importanța comerțului exterior pentru situația balanței de cont curent.

O remarcă specială se impune pentru SUA, ale căror uriaș deficit de cont curent (cca 900 mld. dolari în 2005, reprezentând peste 7% din PIB) amenință echilibrul financiar global. Principala cauză a deteriorării situației financiare externe a SUA rezidă în creșterea deficitului său comercial, care a atins nivelul record de 716 mld. dolari în anul 2005, în ciuda deprecierei dolarului american. În mod surprinzător, s-a constatat că deficitele de cont curent ale SUA nu au fost finanțate de băncile centrale ale altor țări, ci preponderent de către investitori străini privați, care, trebuie adăugat însă, că urmăresc cu prioritate randamentul investițional, uneori speculativ, nefiind ghidați, decât poate în subsidiar, de vreo rațiune strategică de stat, ceea ce conferă acestor fluxuri financiare o dinamică imprevizibilă.

Perspectivele echilibrării fluxurilor mondiale de plăți sunt umbrite de faptul că la deficitele de cont curent ale SUA încep să se adauge și cele ale Europei, a cărei poziție investițională externă s-a deteriorat constant în ultimii ani. Tabloul macroeconomic european, marcat de deficite fiscale majore, începe să semene cu cel american și din punctul de vedere al situației financiare externe. Conform datelor Eurostat, pe ansamblul celor 25 țări membre, Uniunea Europeană a

înregistrat un deficit al contului curent de 88 mld. euro în 2005, față de numai 18,5 mld. euro în 2004, în special ca urmare a majorării costului facturii energetice. De remarcat că tendințele s-au menținut și în 2006, deficitul de cont curent al UE așteptându-se să depășească 100 mld. euro, care ar reprezenta cca 1% din PIB. Dacă înainte de aderarea în 2004 a celor 10 noi membri, balanța de cont curent la nivelul UE 15 era excedentară, deteriorarea acesteia la nivelul UE 25 a fost cauzată atât de conturile externe deficitare ale noilor intrați, dar și de trecerea într-o situație similară a statelor din Zona euro, care au înregistrat în 2005 un deficit de 29 mld. euro, față de un excedent de 43,5 mld. euro realizat în 2004.

Doar 8 state membre UE reușesc să realizeze excedente de cont curent, majoritatea celorlalte înregistrând deficite la acest indicator, dintre care, raportate la PIB, unele depășesc cu mult cota de alarmă amintită anterior (Ungaria, Spania și Grecia între 8-9%, Slovacia, Portugalia și Malta în jurul cifrei de 10%, iar Estonia și Letonia între 12-14%) .

România a înregistrat un deficit al contului curent de aproape 7 mld. euro în 2005, reprezentând 8,7% din PIB, în special pe seama deteriorării severe a balanței comerciale, al cărei deficit a atins 8,7 mld. euro în 2005 (prețuri FOB-FOB), tendință ce s-a accentuat în 2006, când acesta a depășit 11,7 mld. euro. Dacă se examinează structura balanței contului curent comparativ cu unele state est-europene (Cehia, Polonia, Ungaria), care au aderat la UE în 2004, se constată că, la nivelul anului 2005, deficitul înregistrat de aceste state a fost cauzat în cea mai mare parte de situația deficitară a capitalului de venituri, în primul rând pe seama repatrierii veniturilor din capitalul aferent investițiilor străine.

- mil. euro -

	Cehia	Polonia	Ungaria	România
Balanța contului curent (total)	-2071	-4130	-6002	-6891
Din care:				
1. Bunuri	1355	-2242	-1460	-7806
2. Servicii	652	1536	728	-434
3. Venituri	-4778	-9001	-5442	-2309
4. Transferuri curente	701	5577	171	3658

Odată cu intrarea României în UE în anul 2007 este previzibil ca balanța contului curent, pe lângă presiunea deficitului comercial să suporte și efectele secundare ce provin din volumul crescând al stocului acumulat al ISD, ceea ce majorează riscul depășirii pragului lor de sustenabilitate semnalat anterior. Pe de altă parte, dacă se ia în considerare faptul că după anul 2010 nu vor mai exista societăți privatizabile în România, ne putem aștepta în viitor la diminuarea fluxurilor nete anuale ale ISD, care au constituit principala sursă de finanțare a deficitului de cont curent în ultimii ani. Majorarea previzibilă a fluxurilor compensatorii poate conduce la creșterea gradului de îndatorare externă a României, iar dacă acesta devine excesivă, chiar la dificultăți în respectarea obligațiilor de plăți externe. În consecință, atacând cauza principală a deteriorării balanței contului curent, pentru țara noastră a devenit vitală întreprinderea de măsuri ferme pentru relansarea exporturilor, care să permită menținerea deficitului comercial în limite sustenabile, precum și a unui cadru financiar extern favorabil dezvoltării economice.

2.6. Intensitatea energetică. Estimată în funcție de consumul total de energie (exprimat în tep - tone echivalent petrol) ce revine la 1 mil. \$ Produs Intern Brut, intensitatea energetică reprezintă un indicator extrem de important al eficienței tehnologiilor utilizate, ce depinde în mod direct de nivelul de dezvoltare economică. Întrucât nu au putut fi

găsite date comparabile pentru toate statele analizate care să releve calitatea mediului înconjurător, intensitatea energetică reflectă în mod indirect și gradul de poluare, pornind de la faptul că noile tehnologii sunt mai performante nu numai în privința randamentelor energetice, dar și în aceea a respectării parametrilor de mediu. Este de notat că nivelul indicatorului depinde și de unii factori cu specific național, cum sunt localizarea geografică, clima, sursele de energie disponibile și structura consumului energetic, configurația structurilor industriale, dependența de import și cotațiile internaționale ale țițeiului și gazului natural ș.a.

Ierarhizarea țărilor în funcție de intensitatea energetică (Anexa 6), relevă că majoritatea statelor UE ocupă locuri foarte bune, având în general un consum de energie sub 200 tep/1 mil. \$ PIB. Surprind oarecum pozițiile avansate ale unor țări din America de Sud, respectiv Uruguay (locul 1), Argentina (locul 9) și Brazilia (locul 13), care se datorează mai degrabă temperaturilor medii anuale ridicate, precum și locurile slabe deținute de Suedia (locul 34) și Finlanda (locul 43), explicabile, în principal, pe seama faptului că sunt țări nordice. Dintre țările UE din Europa Centrală și de Est se remarcă Ungaria (locul 24, cu cca 180 tep/1 mil. \$ PIB) și Polonia (locul 32, cu cca 210 tep/1 mil. \$ PIB).

România se situează pe poziția 39 cu cca 250 tep/1 mil. \$ PIB. Față de media mondială, intensitatea energetică a țării noastre este cu cca 20% mai mare, iar în raport cu media europeană fiind aproape dublă. În aceste condiții, decalajele de dezvoltare ale României sunt evidente, fiind relevant în acest sens că un obiectiv esențial al Planului Național de Dezvoltare a României pentru 2007-2013 este reducerea cu o treime a intensității energetice, ceea ce demonstrează și faptul că schimbări majore ale structurilor tehnologice necesită timp și mai ales investiții, care se așteaptă să fie susținute și prin influxurile ISD.

Cap. 3. INDICATORI SOCIALI AI NIVELULUI DE DEZVOLTARE

3.1. Utilizatori internet, exprimat ca pondere în populația totală, este un indicator relevant pentru gradul de racordare a societății la era comunicațiilor și a informației. Interpretarea datelor la acest indicator trebuie să țină seama de faptul că el nu reflectă și tipul de acces (dial-up sau broadband, cel din urmă asigurând viteze superioare și predominând în statele dezvoltate) sau timpul efectiv de navigare în rețea. De asemenea, se apreciază că existența unui grad de saturație a pieței internetului (estimat la un procent de 80% în cazul accesului de tip broadband) limitează relevanța indicatorului, mai ales în cazul statelor dezvoltate, care s-au apropiat sensibil de acest prag.

Ierarhia țărilor în funcție de acest indicator (Anexa 7), pune în evidență plasarea, între primele 10 state, a Noii Zeelande (locul 1, cu o pondere de 75% a numărului de utilizatori internet în totalul populației), Australiei, SUA și Canadei, explicabilă prin nivelul lor înalt de dezvoltare, dar, probabil, și pe seama dimensiunii teritoriale, care accentuează importanța internetului ca modalitate de comunicare. Dintre țările europene, cel mai bine se situează Suedia (locul 2, aproape 3/4 din populație fiind racordată la internet), alte state UE care dețin poziții avansate fiind Danemarca și Luxemburg, cu peste 2/3 din populație utilizând internetul.

România, cu o pondere a numărului de utilizatori internet de aproape 1/4 din populație se situează pe poziția 41 din acest punct de vedere. În raport cu media UE (52% în anul 2006), se constată România se găsește la jumătatea acesteia, dar trebuie menționat că indicatorul înregistrează un ritm superior în cazul țării noastre, decalajele existente putându-se recupera într-un orizont de timp relativ scurt. Astfel, în perioada 2001-2006, ponderea numărului de utilizatori internet în totalul populației României s-a majorat de la 4,7% la 23,4%, respectiv de cca 5 ori, înregistrând cea mai rapidă creștere dintre țările europene (cu excepția Letoniei). Această evoluție favorabilă a fost susținută și de extinderea sectorului IT (inclusiv prin outsourcing), în care România a demonstrat clare avantaje comparative și a cărui dezvoltare accelerată se poate transforma, prin efectele de antrenare, într-unul dintre cele mai importante atuuri ale țării noastre în eforturile de recuperare a decalajelor față de statele UE.

3.2 Consumul de calorii pe locuitor, exprimat în cal./zi/loc., reprezintă conținutul mediu energetic al alimentației individuale, fiind unul din principalii indicatori ai standardului de viață al populației. Nivelul indicatorului într-o anumită țară depinde de cheltuielile alocate pentru alimentație din bugetul familial, mai ridicate - ca dimensiune absolută – cu cât și nivelul dezvoltării economice este mai înalt, care însă, în contextul manifestării tendinței naturale de saturare a necesităților cantitative ale consumului alimentar, le diminuează în timp importanța relativă. Referindu-se la alimentația umană, gradul de reprezentativitate al indicatorului este atenuat de faptul că, exprimând totalul consumului de calorii, nu poate oferi indicii privind calitatea, respectiv structura acestuia (pe calorii de origine vegetală și animală, fiecare putând avea și ele o compoziție calitativ diferită, inclusiv în funcție de conținutul de proteine), găsindu-se și sub influența unor factori cu specific național cum sunt localizarea geografică, obiceiurile de consum, dieta alimentară, moda în materie de nutriție, mărimea autoconsumului gospodăriilor populației ș.a.

Ierarhizarea țărilor în funcție de consumul zilnic de calorii pe locuitor (Anexa 8) pune în evidență clasarea SUA pe primul loc (cu 3760 cal/zi/loc.), cu mențiunea că, în structura acestuia, predomină kaloriile de origine animală, alimentația populației americane caracterizându-se astfel printr-un nivel ridicat al conținutului nutritiv, poate chiar în exces, având în vedere extinderea fenomenului obezității. Țările UE se situează pe poziții avansate, surprinzând oarecum locurile foarte bune (între primele 10) deținute de Portugalia, Italia și Grecia, explicabile mai mult, probabil, prin tradițiile culinare ale acestor state.

România, având și ea o lungă tradiție în acest domeniu, se plasează pe locul 10, cu un consum mediu de 3600 cal/zi/loc., superior mediei mondiale (2810 cal/zi/loc.), mediei țărilor din estul Europei (3260 cal/zi/loc.) și chiar celei a statelor dezvoltate, inclusiv europene (3470 cal/zi/loc.). Chiar dacă în privința conținutului energetic al alimentației exprimat în medie pe locuitor nu se pune problema recuperării decalajelor, ci mai degrabă a unor ameliorări structural-calitative, trebuie precizat că România suferă un handicap din punctul de vedere al proporției cheltuielilor pentru alimente în bugetul familiilor, care, deși în scădere în ultimii ani, se menține la un nivel

ridicat, respectiv cca 50%, față de cca 20% cât se înregistrează în majoritatea statelor dezvoltate din UE. În cazul țării noastre, presiunea securității alimentare asupra bugetului familial este accentuată și de inegalitățile în distribuția veniturilor, adâncite după anul 1990, care au creat mari discrepanțe sociale, un segment al populației (estimat la cca 8%), aflat într-o stare de sărăcie extremă, găsindu-se în imposibilitatea de a-și asigura necesarul alimentar minim stabilit de nutriționiști, respectiv 2700 calorii zilnic pe persoană. În consecință, recuperarea decalajelor de dezvoltare economică asigură premise pentru scăderea importanței relative a cheltuielilor pentru alimentație în bugetul familiilor și, însoțită de o distribuție mai echitabilă a veniturilor și de politici adecvate de protecție socială, pentru diminuarea până la dispariție a sărăciei, fenomen incompatibil cu statutul de țară dezvoltată.

3.3. Rata de școlarizare în învățământul superior, calculată ca raport

între numărul de studenți și populația de vârstă corespunzătoare (de regulă 20-24 ani) exprimă nivelul educației existent într-un anumit stat, cu mențiunea că procesul de învățământ este supus acțiunii unor factori ca eficiența sistemului educațional, pregătirea de specialitate a studenților, care depinde de calitatea programei și a cadrelor didactice din învățământul superior, gradul corespondenței cu exigențele pieței muncii. Pe de altă parte, este cunoscut că, pentru dezvoltarea învățământului terțiar, un rol important îl au și calitatea învățământului primar și secundar, cheltuielile bugetare alocate acestui sector, nivelul salarizării cadrelor didactice ș.a.

Primele locuri în lume după nivelul ratei de școlarizare în învățământul superior (Anexa 9) sunt ocupate de Coreea de Sud și SUA, cu o pondere a studenților în populația de vârstă corespunzătoare de cca 73%. O mențiune specială se impune pentru SUA, recunoscută pentru calitatea universităților sale, care concentrează, în mare măsură, cei mai buni studenți din lume. Poziții avansate din punctul de vedere al acestui indicator sunt deținute și de unele state europene, respectiv Finlanda, Norvegia și Suedia cu o rată de cca 70%, ca și de Slovenia, Regatul Unit, Spania și Danemarca, cu o rată de cca 60%. Dintre țările mai importante din Europa Centrală și de Est (avantajate la acest indicator de majorarea, poate în exces, a

numărului de unități de învățământ superior, ca și a numărului de studenți după anul 1990, cu efecte asupra scăderii nivelului de exigență la admitere și absolvire) cel mai bine se plasează Polonia (locul 18, cu o rată de 55%), Bulgaria, Ungaria și România situându-se în a doua jumătate a clasamentului, pe pozițiile 32-33, cu o rată de cca 40%, în timp ce Slovacia și Cehia ocupă locurile 38 și 39, cu o rată de cca 30%.

Pentru România, săracă în resurse energetice și de materii prime, nedispunând nici de cele mai avansate tehnologii, valorificarea resurselor umane reprezintă un atu decisiv în tentativa de reducere a decalajelor de dezvoltare și creșterea performanțelor economiei. În acest sens, dezvoltarea capitalului uman figurează între obiectivele specifice ale Strategiei post-aderare 2007-2013, prin investițiile în educație și formare profesională, ca și prin întărirea legăturii cercetare-dezvoltare putându-se asigura durabilitatea creșterii economice a țării noastre, completate de realizarea obiectivelor comune cu statele UE, ce decurg din Strategia Lisabona, a cărei țintă majoră a fost revizuită în 2005, accentul fiind mutat pe progres tehnologic și pe ocuparea forței de muncă.

3.4. Speranța de viață reprezintă un important indicator al dezvoltării umane, longevitatea locuitorilor unei țări depinzând hotărâtor de condițiile materiale în care trăiesc, de gradul de civilizație al societății, precum și de calitatea vieții, toate legate în mod direct de nivelul dezvoltării economice. Speranța de viață este supusă incidenței unei multitudini de factori cum sunt starea de sănătate a populației, asistența medicală și socială, mortalitatea infantilă, regimul alimentar, gradul de sărăcie, comportamentul familial, condițiile de mediu ș.a. Reversul unei speranțe mari de viață este schimbarea structurilor demografice în sensul îmbătrânirii populației, care poate crea dificultăți nu numai pe piața muncii, dar și bugetelor de asigurări sociale, majoritatea statelor dezvoltate confruntându-se cu acest fenomen. O caracteristică structurală a indicatorului este diviziunea pe sexe a populației, indiferent de nivelul dezvoltării economice, constatându-se că speranța de viață este superioară la femei, ecartul crescând într-o relație de directă proporționalitate cu numărul de ani.

Ierarhia țărilor în funcție de acest indicator (Anexa 10) relevă clasarea pe primele locuri a unor state din Orientul Îndepărtat,

respectiv Singapore și Japonia, cu o speranță de viață a populației de peste 81 ani, urmate îndeaproape de Suedia și Elveția. Dintre țările UE, se remarcă Italia, Franța și Spania (ce ocupă pozițiile 7, 8 și respectiv 9), cu o speranță de viață a populației de aproape 80 ani. Majoritatea țărilor UE din Centrul și Estul Europei se plasează în partea a doua a clasamentului, concentrându-se între locurile 28 și 38, cu o speranță de viață a populației de 73-76 ani, în timp ce Bulgaria și România ocupă poziții apropiate (42 și respectiv 45), cu o speranță de viață a populației de cca 72 ani.

3.5. Cheltuieli pentru sănătate pe locuitor reprezintă un indicator al nivelului asistenței medicale de care beneficiază populația unei țări, aflat într-o relație directă cu gradul său de dezvoltare. Trebuie precizat că principalele elemente de protecție a sănătății populației sunt infrastructura medicală (spitale și alte unități sanitare, rețeaua de servicii medicale ș.a.), baza materială (aparatură tehnico-medicală, medicamente, materiale de uz sanitar), precum și resursele umane (medici, asistenți medicali, personal tehnic), al căror nivel, configurație și calitate sunt determinate de politicile sociale ale statului respectiv, în principal de cheltuielile bugetare alocate pentru serviciile de sănătate publică, precum și de funcționalitatea sistemului de asigurări de sănătate.

Clasamentul țărilor în funcție de nivelul acestui indicator (Anexa 11) relevă situarea de departe pe primul loc a SUA, cu mai mult de 5200 \$/loc., ocupantele locurilor 2 și 3, Elveția și Norvegia cheltuiind pentru sănătate cca 3400 \$/loc. Majoritatea țărilor dezvoltate din UE se situează între primele 15 țări din acest punct de vedere, cu cifre cuprinse între 2200 \$/loc. și 3000 \$/loc. Alte state membre UE (Grecia, Portugalia, Spania, Slovenia) se situează în intervalul 1500-1800 \$/loc. Dintre țările din Europa Centrală și de Est, Cehia și Ungaria înregistrează un nivel al indicatorului în jurul cifrei de 1100 \$/loc., Slovacia și Polonia de cca 700 \$/loc., iar Bulgaria de 500 \$/loc.

România ocupă o poziție modestă (locul 45), cu doar 470 \$/loc. cheltuiți pentru sănătate, inferior mediei mondiale (650 \$/loc.) și înregistrând decalaje severe în raport cu statele dezvoltate din UE, cuprinse între 1/4 și 1/6. Mai mult, țara noastră prezintă un handicap și din punctul de vedere al accesului la asistența medicală, cu inegalități în profil teritorial (mai ales în mediul rural) și/sau social (categoriile de

persoane aflate în zona de excluziune socială). O explicație a acestei situații constă în finanțarea insuficientă a asistenței medicale a populației, accentuată în ultimii ani de criza fondului de asigurări sociale de sănătate și de nivelul scăzut al alocațiilor bugetare (între 3-4% din PIB față de 8-10% în țările dezvoltate ale UE). În consecință, reforma sistemului de sănătate, a mecanismului de alocare a resurselor și ameliorarea serviciilor medicale reprezintă elemente cheie ale strategiei de dezvoltare a României pe termen mediu și lung, care să contribuie la convergența cu statele membre UE.

3.6. Percepția corupției reprezintă un indice sintetic evaluat de organizație recunoscută pe plan mondial (Transparency International), pe baza anchetelor și sondajelor de opinie, în special din mediile de afaceri. Chiar dacă reprezintă o apreciere subiectivă a unui fenomen extrem de complex, din ce în ce mai puțin vizibil, selectarea acestui indicator s-a apreciat importantă, putând furniza o imagine cu privire la etica guvernării, respectiv la gradul de sănătate morală a unei societăți. Din definiția generală a corupției (abuz de funcția publică în propriul folos), ce poate lua diferite forme (mită, plăți ilegale, fraude, practici neconcurențiale sau de favoritism etc.) și atinge diverse sectoare (administrația centrală și locală, justiția ș.a.), afectând toate persoanele al căror trai și/sau activități economice depind de integritatea autorităților publice, practic întreaga societate. Corupția este o gravă maladie socială, fiind o cauză a sărăciei și totodată unul din principale obstacole în a o depăși, subminând democrația și statul de drept, amenințând probitatea guvernării și etica în sectorul privat, distorsionând securitatea internațională, putând avea și consecințe globale.

Ierarhizarea țărilor în funcție de percepția corupției (Anexa 12) relevă că nivelele cele mai scăzute se înregistrează în Finlanda și Noua Zeelandă, cotate cu 9,6 (pe o scară inversă de la 1 la 10). Majoritatea statelor dezvoltate din UE (cu indici între 7 și 9,5) se găsesc între primele 20 țări cele mai puțin corupte, iar țările din Europa Centrală și de Est (cu indici între 3,5 și 6) se situează relativ compact între locurile 30 și 45.

România, cotată cu un indice 3 al percepției corupției, ocupă o poziție modestă (locul 46), ce semnifică o extensie îngrijorătoare a acestui fenomen în țara noastră. Nu întâmplător domeniul reformei în

justiție și corupției a reprezentat unul din principalele criterii de aderare a României la UE, acesta fiind monitorizat în continuare. Conform Tratatului de Aderare (cap. 24 Justiție și afaceri interne), România s-a angajat să accelereze lupta împotriva corupției și, în special, a corupției la nivel înalt, prin implementarea măsurilor cuprinse în Programul Național Anticorupție, precum și în Strategia post-aderare 2007-2013.

Cap.4. INDICATORUL AGREGAT AL NIVELULUI DE DEZVOLTARE ECONOMICO-SOCIALĂ

Oricât de relevanți ar fi indicatorii economici și sociali analizați în mod individual, aceștia nu pot reflecta decât o imagine parțială a nivelului general de dezvoltare, ceea ce este sesizabil și din variațiile, uneori mari, între pozițiile ocupate de aceleași state în cadrul diferitelor clasamente. De aceea, s-a considerat oportună calcularea unui indicator agregat al nivelului de dezvoltare economico-socială, pe baza mediei rangurilor țărilor la toți cei 12 indicatori, metodă utilizată frecvent și pe plan internațional pentru evaluarea unor indici sintetici. Deși această metodă pornește de la ipoteza discutabilă a atribuirii unei importanțe egale indicatorilor, cert este că ea reușește, într-o măsură importantă, să estompeze din discrepanțele amintite, asigurând astfel un grad superior de validitate a suportului analitic, precum și de veridicitate a rezultatelor calculelor.

Ierarhia finală a țărilor în funcție de indicatorul agregat (Anexa 13) plasează pe primul loc Elveția, care întrunește într-adevăr atributele unei țări dezvoltate, situându-se între primele 10 state la majoritatea indicatorilor parțiali. Fără a absolutiza valențele indicatorului agregat, se remarcă faptul că țările din UE se prezintă oarecum grupat. Un prim grup, în general state relativ mici ca dimensiune teritorială și/sau populație (Luxemburg, Danemarca, Austria, Olanda, Suedia, Belgia) ocupă poziții mai avansate, cu o medie a rangurilor cuprinsă între 11 și 15, fiind urmat imediat de grupul țărilor relativ mari (Germania, Franța, Italia, Regatul Unit), cu o medie a rangurilor cuprinsă între 15 și 16, ambele grupuri distingându-se printr-un nivel ridicat de dezvoltare economico-socială. Spre mijlocul clasamentului, cu o medie a rangurilor între 21 și 26 se găsește grupul țărilor UE din eșalonul secund al dezvoltării (Spania, Portugalia, Grecia, Malta, Cipru, la care se adaugă Slovenia), iar între rangurile medii 29 și 32 se situează unele state din Europa Centrală și de Est (Ungaria, Polonia, Cehia), precum și țările baltice.

România ocupă poziția 45, cu o medie a rangurilor de 39, devansând Bulgaria cu trei locuri, această clasificare părând mai aproape de realitățile economice și sociale din cele două țări, în raport cu multe alte evaluări întreprinse de către diferite instituții sau organizații internaționale, care plasează Bulgaria înaintea țării noastre.

Examinarea pozițiilor pe care le ocupă România în clasamentele individuale ale indicatorilor, comparativ cu media rangurilor sale și față de cele ale celorlalte state duce la constatarea conform căreia țara noastră se găsește în tranziție spre atingerea unui stadiu mediu de dezvoltare, aderarea la UE fiind o clară oportunitate pentru accelerarea acestui proces. Persistă decalaje semnificative ale țării noastre în raport cu statele UE, mai ales la unii indicatori economici (produs intern brut pe locuitor, exportul pe locuitor, ponderea serviciilor în PIB, contul curent în PIB), remarcându-se faptul că aceștia sunt racordați, direct sau indirect, la componenta de comerț exterior.

Această concluzie de ordin general oferă un reper esențial în încercarea de stabilire a priorităților dezvoltării României în vederea realizării obiectivului fundamental prevăzut de Strategia post-aderare, respectiv convergența cu statele membre ale Uniunii Europene. În consecință, ameliorarea parametrilor interni și externi ai dezvoltării economice a României - cu efecte de antrenare și pentru configurația indicatorilor sociali - depinde hotărâtor de creșterea exporturilor, implicit a competitivității produselor românești pe piețele externe, susținerea acestora prin politici și instrumente adecvate, inclusiv financiare, devenind astfel vitală pentru perspectivele țării noastre, atât în context european, dar și global.

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
PRODUSUL INTERN BRUT PE LOCUIITOR
(la Paritatea Puterii de Cumpărare - PPC)

Țara	PIB (la PPC) (\$ / loc.)	Țara	PIB (la PPC) (\$ / loc.)
1. Luxemburg	65994	26. Coreea de Sud	20162
2. Irlanda	40088	27. Portugalia	19444
3. SUA	39319	28. Cehia	19272
4. Norvegia	38196	29. Malta	19072
5. Elveția	33062	30. Ungaria	16747
6. Austria	31901	31. Slovacia	14410
7. Danemarca	31769	32. Estonia	13926
8. Olanda	31750	33. Polonia	12956
9. Belgia	31131	34. Lituania	12449
10. Regatul Unit	30315	35. Argentina	12301
11. Canada	30272	36. Croația	12188
12. Australia	30161	37. Letonia	12114
13. Finlanda	29770	38. Africa de Sud	11503
14. Japonia	29620	39. Chile	11469
15. Suedia	29443	40. Malaiezia	10272
16. Franța	28758	41. Fed. Rusă	9821
17. Germania	28215	42. Mexic	9553
18. Italia	27905	43. Uruguay	9419
19. Singapore	26712	44. Bulgaria	8361
20. Israel	26080	45. ROMÂNIA	8166
21. Spania	25935	46. Brazilia	7968
22. Noua Zeelandă	23060	47. Turcia	7938
23. Grecia	22791	48. Ucraina	6453
24. Cipru	22767	49. China	5453
25. Slovenia	20635	50. Moldova	1650

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
EXPORTUL PE LOCUIITOR

Țara	Export (\$ / loc.)	Țara	Export (\$ / loc.)
1. Singapore	45590,6	26. Noua Zeelandă	5448,8
2. Luxemburg	28224,4	27. Australia	5082,9
3. Belgia	25975,4	28. Spania	4809,7
4. Irlanda	25109,3	29. Japonia	4318,9
5. Norvegia	24117,2	30. Portugalia	3658,4
6. Olanda	22138,7	31. SUA	3107,8
7. Elveția	19750,3	32. Lituania	3053,6
8. Danemarca	15585,3	33. Letonia	2527,3
9. Austria	14952,0	34. Polonia	2406,0
10. Suedia	14040,8	35. Chile	2357,1
11. Finlanda	12975,6	36. Croația	2291,6
12. Germania	12326,8	37. Mexic	1988,8
13. Canada	11021,5	38. Cipru	1982,6
14. Slovenia	9217,3	39. Grecia	1734,6
15. Cehia	7656,7	40. Fed. Rusă	1714,5
16. Franța	7283,6	41. Bulgaria	1580,1
17. Malta	6856,3	42. ROMÂNIA	1242,8
18. Italia	6397,3	43. Africa de Sud	1152,1
19. Israel	6319,2	44. Uruguay	1034,4
20. Ungaria	6186,6	45. Turcia	1029,5
21. Regatul Unit	6149,2	46. Argentina	1012,0
22. Malaiezia	6032,2	47. Ucraina	818,2
23. Slovacia	5954,7	48. Brazilia	612,0
24. Coreea de Sud	5900,1	49. China	572,5
25. Estonia	5617,2	50. Moldova	232,8

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
TRACTOARE LA 1000 HA TEREN ARABIL

Țara	Nr. tractoare/ 1000 ha	Țara	Nr. tractoare/ 1000 ha
1. Slovenia	559,7	26. Estonia	44,6
2. Japonia	419,9	27. Lituania	34,1
3. Elveția	256,3	28. Turcia	33,9
4. Austria	224,5	29. Letonia	29,8
5. Italia	161,7	30. Cehia	29,1
6. Irlanda	158,6	31. SUA	26,8
7. Olanda	158,4	32. Uruguay	24,6
8. Norvegia	150,6	33. Ungaria	23,5
9. Cipru	116,7	33. Chile	23,5
10. Coreea de Sud	115,2	35. Noua Zeelandă	23,2
11. Luxemburg	113,7	36. Moldova	19,1
12. Belgia	111,1	37. ROMÂNIA	16,2
13. Polonia	91,2	38. Canada	15,6
14. Finlanda	88,5	39. Slovacia	14,9
15. Germania	85,8	40. Brazilia	12,4
16. Regatul Unit	84,3	41. Argentina	10,3
17. Singapore	65,0	42. Ucraina	9,5
18. Franța	64,5	43. Mexic	6,8
19. Grecia	63,1	44. Australia	6,2
20. Portugalia	62,5	44. Fed. Rusă	6,2
21. Suedia	61,0	44. China	6,2
22. Israel	58,6	47. Malaiezia	5,7
23. Danemarca	53,8	48. Bulgaria	5,4
24. Malta	50,0	49. Africa de Sud	4,6
25. Spania	48,6	50. Croația	3,5

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
PONDEREA SERVICIILOR ÎN PIB

Țara	Servicii (% în PIB)	Țara	Servicii (% în PIB)
1. Luxemburg	86,0	26. Portugalia	65,9
2. SUA	78,3	27. Polonia	65,5
3. Franța	76,1	28. Ungaria	65,3
4. Cipru	75,5	29. Uruguay	65,2
5. Belgia	74,0	30. Africa de Sud	65,1
5. Malta	74,0	31. Elveția	64,5
7. Danemarca	73,8	32. Lituania	62,0
8. Japonia	73,5	33. Croația	60,8
8. Olanda	73,5	34. Norvegia	60,6
10. Regatul Unit	72,9	35. Slovenia	60,3
11. Grecia	71,7	36. Fed. Rusă	60,0
12. Germania	70,3	37. Bulgaria	59,7
13. Letonia	69,9	38. Israel	59,5
14. Suedia	69,7	38. Malaiezia	59,5
15. Australia	69,6	40. Turcia	58,5
16. Mexic	69,5	41. Cehia	57,3
17. Italia	69,1	42. Coreea de Sud	56,3
18. Spania	67,9	43. Moldova	55,5
19. Canada	67,8	44. Argentina	53,7
20. Noua Zeelandă	67,6	45. ROMÂNIA	53,2
21. Austria	66,9	46. Brazilia	50,6
22. Estonia	66,8	47. Irlanda	49,0
23. Finlanda	66,5	48. Chile	47,3
24. Singapore	66,4	49. Ucraina	44,3
25. Slovacia	66,1	50. China	32,5

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
CONTUL CURENT ÎN PIB

Țara	Contul curent (% în PIB)	Țara	Contul curent (% în PIB)
1. Singapore	30,6	26. Italia	-1,6
2. Norvegia	19,8	27. Polonia	-1,8
3. Elveția	16,2	28. Franța	-1,9
4. Fed. Rusă	14,5	29. Irlanda	-2,1
5. Malaiezia	11,9	30. Cehia	-2,3
6. China	9,8	31. Regatul Unit	-2,7
7. Luxemburg	9,5	32. Africa de Sud	-5,2
8. Suedia	7,4	33. Cipru	-6,2
9. Olanda	6,9	34. Australia	-6,7
10. Germania	4,3	35. SUA	-7,1
11. Ucraina	3,9	36. Croația	-7,4
12. Japonia	3,6	37. Turcia	-7,6
12. Argentina	3,6	38. Lituania	-7,9
14. Danemarca	3,2	39. Ungaria	-8,0
15. Finlanda	2,7	40. Spania	-8,4
16. Canada	2,5	41. ROMÂNIA	-8,7
17. Coreea de Sud	2,4	42. Grecia	-8,8
18. Brazilia	2,3	43. Noua Zeelandă	-9,7
19. Israel	2,0	44. Slovacia	-9,9
20. Belgia	1,8	45. Portugalia	-10,1
21. Austria	0,5	46. Malta	-10,5
22. Chile	-0,4	47. Moldova	-11,0
23. Uruguay	-0,7	48. Estonia	-12,7
24. Mexic	-0,8	49. Bulgaria	-12,9
25. Slovenia	-1,1	50. Letonia	-14,4

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
INTENSITATEA ENERGETICĂ

Țara	Consumul de energie (tep/1 mil. \$ PIB)	Țara	Consumul de energie (tep/1 mil. \$ PIB)
1. Uruguay	94,5	26. Mexic	180,3
2. Irlanda	107,6	27. Letonia	189,6
3. Elveția	122,3	28. Slovenia	190,2
4. Italia	122,8	29. Belgia	205,5
5. Malta	130,7	30. Noua Zeelandă	206,4
6. Danemarca	133,2	31. Australia	208,3
7. Grecia	137,8	32. Polonia	212,2
8. Portugalia	138,2	33. Singapore	213,8
9. Argentina	138,6	34. Suedia	216,9
10. Austria	139,1	35. SUA	221,7
11. Regatul Unit	141,2	36. China	231,3
12. Israel	141,3	37. Lituania	233,7
13. Spania	142,5	38. Coreea de Sud	238,2
14. Brazilia	146,1	39. ROMÂNIA	248,7
15. Luxemburg	153,7	40. Cehia	254,4
16. Japonia	154,0	41. Malaiezia	257,5
17. Cipru	159,6	42. Africa de Sud	265,1
18. Germania	163,9	43. Finlanda	269,1
19. Chile	166,7	44. Slovacia	273,4
20. Turcia	167,1	45. Canada	293,2
21. Franța	170,5	46. Estonia	295,9
22. Norvegia	172,2	47. Bulgaria	354,7
23. Olanda	172,4	48. Fed. Rusă	519,0
24. Ungaria	178,4	49. Moldova	528,0
25. Croația	179,3	50. Ucraina	565,9

**IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
UTILIZATORI INTERNET**

Țara	Utilizatori Internet (% în pop.)	Țara	Utilizatori Internet (% în pop.)
1. Noua Zeelandă	74,9	26. Belgia	48,5
2. Suedia	74,7	27. Slovacia	46,5
3. Australia	70,2	28. Letonia	45,2
4. SUA	69,6	29. Spania	42,7
5. Danemarca	69,2	30. Chile	42,4
6. Luxemburg	68,0	31. Malaiezia	38,9
7. Elveția	67,8	32. Lituania	35,9
8. Canada	67,5	33. Argentina	34,0
9. Norvegia	67,4	34. Grecia	33,5
10. Japonia	67,1	35. Malta	33,0
11. Singapore	66,3	36. Croația	32,5
12. Coreea de Sud	66,1	37. Cipru	30,7
13. Olanda	65,7	38. Ungaria	30,4
14. Regatul Unit	62,3	39. Polonia	29,9
14. Finlanda	62,3	40. Bulgaria	28,7
16. Germania	61,3	41. ROMÂNIA	23,4
17. Portugalia	58,0	42. Turcia	21,1
18. Austria	56,6	43. Uruguay	20,8
19. Slovenia	55,5	44. Mexic	19,0
20. Estonia	51,8	45. Fed. Rusă	16,5
21. Italia	51,7	46. Brazilia	13,9
22. Israel	51,1	47. Ucraina	11,5
23. Franța	50,3	48. Moldova	10,9
24. Irlanda	50,2	49. Africa de Sud	10,3
25. Cehia	50,0	50. China	10,0

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
CONSUMUL DE CALORII PE LOCUTOR

Țara	Consum calorii (cal./zi/loc.)	Țara	Consum calorii (cal./zi/loc.)
1. SUA	3760	26. Cipru	3280
2. Portugalia	3750	27. Estonia	3220
3. Austria	3740	28. Suedia	3190
4. Italia	3730	28. Noua Zeelandă	3190
5. Grecia	3720	30. Mexic	3170
6. Luxemburg	3710	31. Finlanda	3130
7. Irlanda	3670	32. Australia	3120
8. Franța	3630	33. Brazilia	3110
8. Canada	3630	34. Singapore	3100
10. ROMÂNIA	3620	35. Fed. Rusă	3090
11. Belgia	3610	36. Ucraina	3080
11. Israel	3610	37. Coreea de Sud	3030
13. Ungaria	3590	37. Letonia	3030
14. Elveția	3550	39. Africa de Sud	2980
14. Norvegia	3550	40. Slovenia	2950
16. Malta	3530	41. China	2930
17. Germania	3500	42. Uruguay	2920
18. Olanda	3490	42. Argentina	2920
19. Danemarca	3480	44. Bulgaria	2910
20. Regatul Unit	3460	45. Malaiezia	2880
21. Spania	3450	46. Chile	2870
22. Polonia	3420	47. Croația	2800
23. Lituania	3410	48. Slovacia	2780
24. Cehia	3330	49. Japonia	2770
25. Turcia	3320	50. Moldova	2720

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
RATA DE ȘCOLARIZARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Țara	Nr. studenți (% în pop. vârstă)	Țara	Nr. studenți (% în pop. vârstă)
1. Coreea de Sud	73,0	26. Japonia	47,7
2. SUA	72,6	27. Irlanda	47,5
3. Finlanda	70,4	28. Germania	46,3
4. Norvegia	70,0	29. Ucraina	43,3
4. Suedia	70,0	30. Grecia	42,3
6. Noua Zeelandă	69,2	31. Elveția	42,1
7. Fed. Rusă	64,1	32. Bulgaria	40,8
8. Australia	63,3	33. Ungaria	40,0
9. Letonia	63,1	33. ROMÂNIA	40,0
10. Slovenia	60,5	35. Chile	37,5
11. Canada	60,0	36. Uruguay	36,1
12. Regatul Unit	59,5	37. Singapore	33,7
13. Spania	59,4	38. Slovacia	30,3
14. Danemarca	58,9	39. Cehia	29,8
15. Austria	57,7	40. Croația	28,3
16. Estonia	57,5	41. Malaiezia	28,2
17. Belgia	57,0	42. Moldova	27,9
18. Polonia	55,5	43. Malta	21,5
19. Olanda	55,0	44. Mexic	20,7
20. Franța	53,6	45. Cipru	20,0
21. Israel	52,7	46. Brazilia	16,5
22. Lituania	52,5	47. Africa de Sud	15,2
23. Portugalia	50,2	48. Turcia	15,0
24. Italia	49,9	49. Luxemburg	12,0
25. Argentina	48,0	50. China	7,5

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
SPERANȚA DE VIAȚĂ

Țara	Speranța de viață (ani)	Țara	speranța de viață (ani)
1. Singapore	81,7	25. Portugalia	77,7
2. Japonia	81,2	27. Coreea de Sud	77,0
3. Elveția	80,6	28. Chile	76,8
3. Suedia	80,6	29. Slovenia	76,3
5. Australia	80,5	29. Uruguay	76,3
6. Canada	80,2	31. Cehia	76,2
7. Italia	79,8	32. Argentina	76,1
8. Franța	79,7	33. Mexic	75,4
9. Spania	79,6	34. Polonia	75,0
10. Norvegia	79,5	35. Slovacia	74,7
11. Israel	79,4	36. Croația	74,6
12. Grecia	79,2	37. Lituania	74,2
13. Austria	79,1	38. Ungaria	72,7
14. Malta	79,0	39. Turcia	72,6
15. Olanda	78,9	39. China	72,6
16. Luxemburg	78,8	41. Malaiezia	72,5
16. Germania	78,8	42. Bulgaria	72,3
16. Noua Zeelandă	78,8	43. Estonia	72,0
19. Belgia	78,7	44. Brazilia	71,9
20. Regatul Unit	78,6	45. ROMÂNIA	71,6
21. Finlanda	78,5	46. Letonia	71,3
22. SUA	77,9	47. Ucraina	70,0
23. Danemarca	77,8	48. Fed. Rusă	67,1
23. Cipru	77,8	49. Moldova	65,6
25. Irlanda	77,7	50. Africa de Sud	42,7

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
CHELTUIELI PENTRU SĂNĂTATE PE LOCUIITOR

Țara	Cheltuieli sănătate (\$/loc.)	Țara	Cheltuieli sănătate (\$/loc.)
1. SUA	5274	26. Singapore	1105
2. Elveția	3446	27. Ungaria	1078
3. Norvegia	3409	28. Coreea de Sud	982
4. Luxemburg	3066	29. Malta	962
5. Canada	2931	30. Argentina	956
6. Germania	2817	31. Cipru	883
7. Franța	2736	32. Uruguay	805
8. Australia	2699	33. Slovacia	723
9. Danemarca	2583	34. Africa de Sud	689
10. Olanda	2564	35. Polonia	657
11. Belgia	2515	36. Chile	642
12. Suedia	2512	37. Croația	630
13. Irlanda	2367	38. Brazilia	611
14. Austria	2220	39. Estonia	604
15. Italia	2166	40. Mexic	550
16. Regatul Unit	2160	41. Lituania	549
17. Japonia	2133	42. Fed. Rusă	535
18. Finlanda	1943	43. Bulgaria	499
19. Israel	1890	44. Letonia	477
20. Noua Zeelandă	1857	45. ROMÂNIA	469
21. Grecia	1814	46. Turcia	420
22. Portugalia	1702	47. Malaiezia	349
23. Spania	1640	48. China	261
24. Slovenia	1547	49. Ucraina	210
25. Cehia	1118	50. Moldova	151

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de Indicatorul:
PERCEPȚIA CORUPȚIEI

Țara	Percepția corupției (Indice)	Țara	Percepția corupției (Indice)
1. Finlanda	9,6	26. Slovenia	6,1
1. Noua Zeelandă	9,6	27. Uruguay	5,9
3. Danemarca	9,5	28. Cipru	5,7
4. Singapore	9,4	29. Malaiezia	5,1
5. Suedia	9,2	30. Italia	5,0
6. Elveția	9,1	30. Coreea de Sud	5,0
7. Norvegia	8,9	30. Ungaria	5,0
8. Australia	8,8	33. Lituania	4,8
9. Austria	8,7	34. Africa de Sud	4,5
10. Olanda	8,6	35. Grecia	4,3
10. Regatul Unit	8,6	35. Cehia	4,3
12. Luxemburg	8,5	35. Slovacia	4,3
13. Canada	8,4	38. Letonia	4,2
14. Germania	8,2	39. Bulgaria	4,0
15. SUA	7,6	40. Brazilia	3,7
16. Franța	7,5	41. Mexic	3,5
17. Belgia	7,4	41. Turcia	3,5
17. Irlanda	7,4	43. Polonia	3,4
19. Japonia	7,3	43. Croația	3,4
19. Chile	7,3	45. China	3,2
21. Spania	7,0	46. ROMÂNIA	3,0
22. Malta	6,6	47. Moldova	2,9
23. Portugalia	6,5	48. Argentina	2,8
24. Estonia	6,4	49. Ucraina	2,6
25. Israel	6,3	50. Fed. Rusă	2,4

IERARHIZAREA ȚĂRILOR
În funcție de
INDICATORUL AGREGAT
AL NIVELULUI DE DEZVOLTARE ECONOMICO-SOCIALĂ

Țara	Media Rangurilor	Țara	Media Rangurilor
1. Elveția	9,58	26. Malta	23,75
2. Norvegia	10,16	27. Coreea de Sud	24,33
3. Luxemburg	10,83	28. Cipru	26,25
4. Danemarca	11,50	29. Ungaria	29,42
5. Austria	11,92	30. Polonia	29,75
6. Olanda	12,17	31. Cehia	30,25
7. Suedia	13,00	32. Estonia	30,67
8. Belgia	14,92	33. Uruguay	31,83
9. Germania	15,08	34. Lituania	32,33
10. SUA	15,17	35. Chile	32,50
11. Franța	15,33	36. Letonia	32,58
12. Italia	15,75	37. Argentina	33,08
13. Regatul Unit	15,92	38. Mexic	34,92
14. Canada	16,08	39. Slovacia	35,17
15. Irlanda	16,92	40. Malaiezia	35,58
16. Japonia	17,00	41. Fed. Rusă	36,67
17. Finlanda	17,25	42. Croația	37,92
18. Singapore	17,33	42. Turcia	37,92
19. Australia	18,92	44. Brazilia	38,50
20. Israel	19,92	45. ROMÂNIA	39,08
21. Noua Zeelandă	20,67	46. Africa de Sud	40,58
22. Spania	21,75	47. Ucraina	42,00
23. Portugalia	22,33	48. Bulgaria	42,17
24. Slovenia	23,00	49. China	42,25
25. Grecia	23,17	50. Moldova	46,75

ANEXA 14

**TABEL SINTETIC AL EVALUĂRII NIVELULUI DE DEZVOLTARE ECONOMICO-SOCIALĂ A
ROMÂNIEI
COMPARATIV CU ALTE ȚĂRI**

Țări	Indicator agregat		PIB (la PPC) pe locuitor		Export pe locuitor		Tractoare la 1000 ha		Servicii în PIB		Cont curent în PIB		Intensitatea energetică		Utilizatori Internet		Consumul de calorii pe locuitor		Rata de școlarizare (Înv. Sup.)		Speranța de viață		Cheltuieli pentru sănătate		Percepția corupției	
	Rg	Medie	Rg	\$/loc	Rg	\$/loc	Rg	Nr	Rg	%	Rg	%	Rg	Tep/PIB	Rg	%	Rg	Cal/zi	Rg	%	Rg	ani	Rg	\$/loc	Rg	Ind
Elveția	1	9,58	5	33062	7	19750,3	3	256,3	31	64,5	3	16,2	3	122,3	7	67,8	14	3550	31	42,1	3	80,6	2	3446	6	9,1
Norvegia	2	10,16	4	38196	5	24117,2	8	150,6	34	60,6	2	19,8	22	172,2	9	67,4	14	3550	4	70,0	10	79,5	3	3409	7	8,9
Luxemburg	3	10,83	1	65994	2	28224,4	11	113,7	1	86,0	7	9,5	15	153,7	6	68,0	6	3710	49	12,0	16	78,8	4	3066	12	8,5
Danemarca	4	11,50	7	31769	8	15585,3	23	53,8	7	73,8	14	3,2	6	133,2	5	69,2	19	3480	14	58,9	23	77,8	9	2583	3	9,5
Austria	5	11,92	6	31901	9	14952,0	4	224,5	21	66,9	21	0,5	10	139,1	18	56,6	3	3740	15	57,7	13	79,1	14	2220	9	8,7
Olanda	6	12,17	8	31750	6	22138,7	7	158,4	8	73,5	9	6,9	23	172,4	13	65,7	18	3490	19	55,0	15	78,9	10	2564	10	8,6
Suedia	7	13,00	15	29443	10	14040,8	21	61,0	14	69,7	8	7,4	34	216,9	2	74,7	28	3190	4	70,0	3	80,6	12	2512	5	9,2
Belgia	8	14,92	9	31131	3	25975,4	12	111,1	5	74,0	20	1,8	29	205,5	26	48,5	11	3610	17	57,0	19	78,7	11	2515	17	7,4
Germania	9	15,08	17	28215	12	12326,8	15	85,8	12	70,3	10	4,3	18	163,9	16	61,3	17	3500	28	46,3	16	78,8	6	2817	14	8,2
SUA	10	15,17	3	39319	31	3107,8	31	26,8	2	78,3	35	-7,1	35	221,7	4	69,6	1	3760	2	72,6	22	77,9	1	5274	15	7,6
Franța	11	15,33	16	28758	16	7283,6	18	64,5	3	76,1	28	-1,9	21	170,5	23	50,3	8	3630	20	53,6	8	79,7	7	2736	16	7,5
Italia	12	15,75	18	27905	18	6397,3	5	161,7	17	69,1	26	-1,6	4	122,8	21	51,7	4	3730	24	49,9	7	79,8	15	2166	30	5,0
Regatul Unit	13	15,92	10	30315	21	6149,2	16	84,3	10	72,9	31	-2,7	11	141,2	14	62,3	20	3460	12	59,5	20	78,6	16	2160	10	8,6
Canada	14	16,08	11	30272	13	11021,5	38	15,6	19	67,8	16	2,5	45	293,2	8	67,5	8	3630	11	60,0	6	80,2	5	2931	13	8,4
Irlanda	15	16,92	2	40088	4	25109,3	6	158,6	47	49,0	29	-2,1	2	107,6	24	50,2	7	3670	27	47,5	25	77,7	13	2367	17	7,4
Japonia	16	17,00	14	29620	29	4318,9	2	419,9	8	73,5	12	3,6	16	154,0	10	67,1	49	2770	26	47,7	2	81,2	17	2133	19	7,3
Finlanda	17	17,25	13	29770	11	12975,6	14	88,5	23	66,5	15	2,7	43	269,1	14	62,3	31	3130	3	70,4	21	78,5	18	1943	1	9,6
Singapore	18	17,33	19	26712	1	45590,6	17	65,0	24	66,4	1	30,6	33	213,8	11	66,3	34	3100	37	33,7	1	81,7	26	1105	4	9,4
Australia	19	18,92	12	30161	27	5082,9	44	6,2	15	69,6	34	-6,7	31	208,3	3	70,2	32	3120	8	63,3	5	80,5	8	2699	8	8,8
Israel	20	19,92	20	26080	19	6319,2	22	58,6	38	59,5	19	2,0	12	141,3	22	51,1	11	3610	21	52,7	11	79,4	19	1890	25	6,3
N.Zeelandă	21	20,67	22	23060	26	5448,8	35	23,2	20	67,6	43	-9,7	30	206,4	1	74,9	28	3190	6	69,2	16	78,8	20	1857	1	9,6
Spania	23	21,75	21	25935	28	4809,7	25	48,6	18	67,9	40	-8,4	13	142,5	29	42,7	21	3450	13	59,4	9	79,6	23	1640	21	7,0
Portugalia	22	22,33	27	19444	30	3658,4	20	62,5	26	65,9	45	-10,1	8	138,2	17	73,8	2	3750	23	50,2	25	77,7	22	1702	23	6,5

Țări	Indicator agregat		PIB (la PPC) pe locuitor		Export pe locuitor		Tractoare la 1000 ha		Servicii în PIB		Cont curent în PIB		Intensitatea energetică		Utilizatori Internet		Consumul de calorii pe locuitor		Rata de școlarizare (Inv. Sup.)		Speranța de viață		Cheltuieli pentru sănătate		Percepția corupției	
Slovenia	24	23,00	25	20635	14	9217,3	1	559,7	35	60,3	25	-1,1	28	190,2	19	55,5	40	2950	10	60,5	29	76,3	24	1547	26	6,1
Grecia	25	23,17	23	22791	39	1734,6	19	63,1	11	71,7	42	-8,8	7	137,8	34	33,5	5	3720	30	42,3	12	79,2	21	1814	35	4,3
Malta	26	23,75	29	19072	17	6856,3	24	50,0	5	74,0	46	-10,5	5	130,7	35	33,0	16	3530	43	21,5	14	79,0	29	962	22	6,6
Coreea Sud	27	24,33	26	20162	24	5900,1	10	115,2	42	56,3	17	2,4	38	238,2	12	66,1	37	3030	1	73,0	27	77,0	28	982	30	5,0
Cipru	28	26,25	24	22767	38	1982,6	9	116,7	4	75,5	33	-6,2	17	159,6	37	30,7	26	3280	45	20,0	23	77,8	31	883	28	5,7
Ungaria	29	29,42	30	16747	20	6186,6	33	23,5	28	65,3	39	-8,0	24	178,4	38	30,4	13	3590	33	40,0	38	72,7	27	1078	30	5,0
Polonia	30	29,75	33	12956	34	2406,0	13	91,2	27	65,5	27	-1,8	32	212,2	39	29,9	22	3420	18	55,5	34	75,0	35	657	43	3,4
Cehia	31	30,25	28	19272	15	7656,7	30	29,1	41	57,3	30	-2,3	40	254,4	25	50,0	24	3330	39	29,8	31	76,2	25	1118	35	4,3
Estonia	32	30,67	32	13926	25	5617,2	26	44,6	22	66,8	48	-12,7	46	295,9	20	51,8	27	3220	16	57,5	43	72,0	39	604	24	6,4
Uruguay	33	31,83	43	9419	44	1034,4	32	24,6	29	65,2	23	-0,7	1	94,5	44	20,8	42	2920	36	36,1	29	76,3	32	805	27	5,9
Lituania	34	32,33	34	12449	32	3053,6	27	34,1	32	62,0	38	-7,9	37	233,7	32	35,9	23	3410	22	52,5	37	74,2	41	549	33	4,8
Chile	35	32,50	39	11469	35	2357,1	33	23,5	48	47,3	22	-0,4	19	166,7	30	42,4	46	2870	35	37,5	28	76,8	36	642	19	7,3
Letonia	36	32,58	37	12114	33	2527,3	29	29,8	13	69,9	50	-14,4	27	189,6	28	45,2	37	3030	9	63,1	46	71,3	44	477	38	4,2
Argentina	37	33,08	35	12301	46	1012,0	41	10,3	44	53,7	12	3,6	9	138,6	33	34,0	42	2920	25	48,0	32	76,1	30	956	48	2,8
Mexic	38	34,92	42	9553	37	1988,8	43	6,8	16	69,5	24	-0,8	26	180,3	43	19,0	30	3170	44	20,7	33	75,4	40	550	41	3,5
Slovacia	39	35,17	31	14410	23	5954,7	39	14,9	25	66,1	44	-9,9	44	273,4	27	46,5	48	2780	38	30,3	35	74,7	33	723	35	4,3
Malaiezia	40	35,58	40	10272	22	6032,2	47	5,7	38	59,5	5	11,9	41	257,5	31	38,9	45	2880	41	28,2	41	72,5	47	349	29	5,1
Fed. Rusă	41	36,67	41	9821	40	1714,5	44	6,2	36	60,0	4	14,5	48	519,0	45	16,5	35	3090	7	64,1	48	67,1	42	535	50	2,4
Croația	42	37,92	36	12188	36	2291,6	50	3,5	33	60,8	36	-7,4	25	179,3	36	32,5	47	2800	40	28,3	36	74,6	37	630	43	3,4
Turcia	42	37,92	47	7938	45	1029,5	28	33,9	40	58,5	37	-7,6	20	167,1	42	21,1	25	3320	48	15,0	39	72,6	46	420	41	3,5
Brazilia	44	38,50	46	7968	48	612,0	40	12,4	46	50,6	18	2,3	14	146,1	46	13,9	33	3110	46	16,5	44	71,9	38	611	40	3,7
ROMÂNIA	45	39,08	45	8166	42	1242,8	37	16,2	45	53,2	41	-8,7	39	248,7	41	23,4	10	3620	33	40,0	45	71,6	45	469	46	3,0
Africa Sud	46	40,58	38	11503	43	1152,1	49	4,6	30	65,1	32	-5,2	42	265,1	49	10,3	39	2980	47	15,2	50	42,7	34	689	34	4,5
Ucraina	47	42,00	48	6453	47	8182	42	9,5	49	44,3	11	3,9	50	565,9	47	11,5	36	3080	29	43,3	47	70,0	49	210	49	2,6
Bulgaria	48	42,17	44	8361	41	1580,1	48	5,4	37	59,7	49	-12,9	47	354,7	40	28,7	44	2910	32	40,8	42	72,3	43	499	39	4,0
China	49	42,25	49	5453	49	572,5	44	6,2	50	32,5	6	9,8	36	231,3	50	10,0	41	2930	50	7,5	39	72,6	48	261	45	3,2
Moldova	50	46,75	50	1650	50	232,8	36	19,1	43	55,5	47	-11,0	49	528,0	48	10,9	50	2720	42	27,9	49	65,6	50	151	47	2,9